

[Åksel Larsen.]

dermed følgende prisnedsættelse. Vedtagelsen vil betyde et mindreprovenu til statskassen på ca. 100 mill. kr. på årsbasis.

Vi er naturligvis opmærksom på, at efter særlig beslutning er provenuet af kaffetolden båndlagt til anvendelse som særlig u-landshjælp. Det hensigtsmæssige i på sådan måde at øremærke statsindtægter — dette kaldes vist også cigarkassesystemet — kan der jo nok være tvivl om. Under alle omstændigheder er det ikke vort formål med forslaget at mindske Danmarks u-landshjælp, og vi går ud fra, at der ved forhøjelse af de almindelige bevillinger til denne kan kompenseres for kaffetoldens bortfald, hvilket vi naturligvis i givet fald vil medvirke til.

Tobaksbeskatningen foreslås nedsat. Den praktiske følge for forbrugerne skulle blive, at cigaretprisen nedsættes med 5 øre pr. stk., cigarillos med 5, cerutter med 6 og cigarer med 7 øre pr. stk. Tilsvarende foreslås beskatningen af røgtobak nedsat med 20 øre pr. kg, mens det foreslås, at beskatningen af skrå og snus helt bortfalder. Det samlede mindreprovenu for statskassen herved bliver 443 mill. kr. på årsbasis. Det må tilføjes, at en nedsættelse af cigaretbeskatningen og dermed priserne også kan antages at gøre det mindre lukrativt at forsøge indsmugling af cigaretter.

Ølafgiften foreslås nedsat. Dette foreslås ikke kun, fordi det er en beskatning, der er degressiv og hviler på en almindelig forbrugsvare, men også fordi folketinget tidligere temmelig groft har svigtet ubetingede løfter om, at afgiftsforhøjelser, der var tænkt som en art forskud på momsen, skulle bortfalde, når momsen indførtes. Den praktiske følge af forslaget skulle blive, at almindeligt pilsnerøl nedsættes med 7 øre pr. flaske, luksusøl klasse A med 9 og luksusøl klasse B med 11 øre pr. flaske. Mindreprovenuet kan beregnes til 102 mill. kr.

Der er, så vidt vi kan dømme, almindelig enighed om, at beskatningen af parfume og toiletartikler er urimelig høj. Vi foreslår prismærkeafgiften nedsat fra 36 til 22 pct., hvilket med uændret forbrug skulle betyde et mindreprovenu på 72 mill. kr.

Lov om forskellige forbrugsafgifter indeholder afgifter på elektriske lamper, sikringer, tændstikker, cigar- og cigarettæn-

dere, kaffeekstrakter og kaffesurrogater, spillekort og grammofonplader. Den er med andre ord en samling blandede bekendtgørelser. Vi foreslår samtlige disse afgifter ophævet. Da vi kender finansministerens varme interesse for at lette erhvervslivets omkostninger, hvilket fik ham til at foreslå afgiften på neonrør nedsat, kan vi forhåbentlig regne med, at han også vil være sympatisk stemt over for forslaget om den langt større lettelse for erhvervslivet, det vil være, når afgiften på elektriske lamper bortfalder. Det er vistnok sådan, at erhvervslivet betaler den væsentlige part af lampeafgiften, om hvilken det vel i øvrigt må være tilladt at sige, at den er en skat på oplysning. At beskatningen af elektriske sikringer er en uanstændighed — de er jo lovpligtige og skal modvirke, at der opstår ildebrande — kan forhåbentlig alle indse. Samlet drejer det sig her om et provenu på ca. 50 mill. kr., hvoraf staten og kommunerne betaler en god del. Ophævelse af disse afgifter samt af afgifterne på tændstikker, lightere, kaffesurrogater, spillekort og grammofonplader skulle betyde et provenutab for staten — men en lettelse for forbrugerne — på 103 mill. kr. på årsbasis.

Vi ville gerne samtidig have foreslået, at den i samme lov indeholdte afgift af sodavand o. lign. skulle bortfalde. Da den ikke udelukkende er degressiv, og da sodavand vel ikke kan regnes for en forbrugsvare, man ikke kan komme uden om, er vi standset ved et forslag om at halvere afgiften fra 60 øre pr. liter til 30 øre pr. liter. Samlet vil dette koste statskassen ca. 85 mill. kr., men give forbrugerne en tilsvarende lettelse.

Lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger er jo en gammel svend, som gennem tiderne heldigvis har mistet det meste af pynten — hvis man kan kalde den slags afgifter for pynt. Tilbage er kun afgiften på radio- og fjernsynsmodtagere, radiogrammofoner, pladespillere og lignende samt tilbehør. Uanset at der ikke er udelt tilfredshed med programmerne og med de ansvarlige i tv og radio, og at det ikke kan siges at være livsvigtigt for statsborgerne at aflytte alle udsendelser, så er det dog sådan, at en meget væsentlig del af samfundsmagtens informationer til befolkningen formidles gennem disse massemedier. Det er følgelig urimeligt, at de bliver beskattet.